

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 13 oktober 2011 in zaken nrs. 11/9418, 11/9422, 11/9427 en
11/9431 in de gedingen tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 18 februari 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 13 oktober 2011 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Ambtshalve overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De eerdere aanvragen van de vreemdelingen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft de staatssecretaris afgewezen bij onderscheiden besluiten van 28 april 2009. Daarbij heeft de staatssecretaris artikel 31, tweede lid, aanhef en onder i, van de Vreemdelingenwet 2000 aan de vreemdelingen tegengeworpen. De tegen die besluiten ingestelde beroepen heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, bij uitspraak van 11 maart 2010 ongegrond verklaard. Die uitspraak heeft de Afdeling bij uitspraak van 26 juli 2010 in zaak nr. 201003533/1/V3 (www.raadvanstate.nl) bevestigd.

2.1. De onderscheiden besluiten van 18 februari 2011 zijn van gelijke strekking als voormelde besluiten van 28 april 2009.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante

wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4. De vreemdelingen hebben aan hun opvolgende aanvragen ten grondslag gelegd een aanvraag van een inreisvisum of verblijfsvergunning voor Syrië bij de Syrische Ambassade in België, een afwijzing van die aanvraag, een verklaring van het Consulaat van de Republiek Armenië van 2 juli 2010 over het niet bezitten van het Armeens staatsburgerschap, een reçu van dat Consulaat en een behandelovereenkomst van Dimence Geestelijke Gezondheidszorg van 31 augustus 2010. Voorts hebben de vreemdelingen nog een verklaring van het Consulaat van de Republiek Armenië van 8 november 2010 en een verklaring van de Ambassade van de Republiek Armenië van 27 april 2011 overlegd.

2.5. Volgens de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 6 juni 2012 in zaak nr. 201109645/1/V1, www.raadvanstate.nl), blijkt uit die jurisprudentie dat van zodanige omstandigheden slechts sprake kan zijn, als de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Gelet op deze jurisprudentie, kan voormelde behandelovereenkomst van Dimence op voorhand geen afbreuk doen aan de besluiten van 28 april 2009.

2.6. De overige door de vreemdelingen overgelegde documenten zijn op hun verzoek tot stand gekomen. De vreemdelingen hebben geen in rechte te honoreren verklaring gegeven waarom zij deze documenten niet eerder hadden kunnen aanvragen en reeds in de procedure die tot de in rechte onaantastbare besluiten van 28 april 2009 heeft geleid over hadden kunnen leggen. Reeds hierom vormen deze documenten geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, als hiervóór in 2.3. bedoeld.

2.7. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als omschreven in

rechtsoverweging 45 van het arrest van het EHRM, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van de besluiten van 18 februari 2011 geen plaats.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, worden de tegen de besluiten van 18 februari 2011 ingestelde beroepen alsnog ongegrond verklaard.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 13 oktober 2011 in zaken nrs. 11/9418, 11/9422, 11/9427 en 11/9431;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

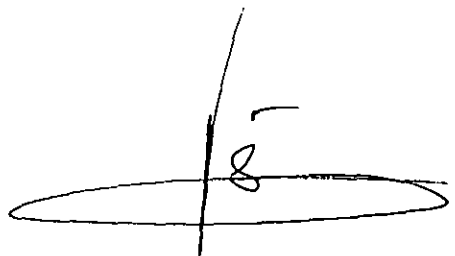
w.g. Van der Spoel
voorzitter

w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 november 2012

660.
Verzonden: 15 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser